

ת"פ 28609/07/14 - מדינת ישראל נגד י' ה'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28609-07-14 מדינת ישראל נ' ה'(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד תמר טופז שם טוב

המאשימה

נגד

י' ה' על ידי ב"כ עו"ד נדב גדליהו

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן החובק 9 אישומים, בשתי עבירות לפי סעיף 377 רישא, עבירה לפי סעיף 382(ב)(2), 3 עבירות לפי סעיף 192, שתי עבירות לפי סעיף 382(ג) ועבירה לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). מדובר באירועים שהתרחשו בשנים 2013 ו- 2014.
2. מעובדות אישום 1 שבכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 9.7.14, איים הנאשם על אשתו באומרו "עדיף לך לצאת מהבית שלא יקרה משהו ואת צריכה ללכת לפסיכיאטר... אני ניסיתי לחנך אותך עם מכות, לא הצלחתי אז עכשיו אני אנסה לחנך אותך נפשי".
3. מהאישום השני עולה כי ביום 6.7.14 ביטל הנאשם תור שהיה למתלוננת לרופא שיניים וכלא אותה ואת ילדיהם בתוך הדירה, נטל את מפתח הדירה ויצא מן הבית. כעבור זמן מה התקשרה המתלוננת לנאשם וזה אמר לה שיש מפתחות בארון.
4. מעובדות האישום השלישי עולה כי ביום 3.7.14 כלא הנאשם את המתלוננת בדירה, בכך שהוא דרש ממנה לקרוא ספר תהילים והבהיר לה כי עד שלא תסיים את הספר לא תצא מהדירה, לקח את מפתחות הדירה ויצא לבית הכנסת, כאשר שב לדירה ביקשה המתלוננת את המפתח מהנאשם, אולם זה סירב לתת לה אותו.
5. מעובדות אישום 4 עולה כי שבועיים עובר ליום 9.7.14 תקף את בתו מ.ה. בת ה- 3 בכך שסטר בפניה.
6. מעובדות אישום 5 עולה כי בין התאריכים 28.6.14 ועד 29.6.14 כלא הנאשם את המתלוננת בביתם וזאת לאחר שהוא ביקש ממנה כי תשתוק ובתגובה אסר עליה לצאת מהבית ולהתקלח ונעל את דלת הכניסה לבית ואת

דלת הכניסה לחדר האמבטיה ונטל את המפתחות עמו.

7. מעובדות אישום 6 עולה כי ביום 14.6.14, לאחר שבתו בת ה- 3 הפריעה שעה שהמתלוננת ובנה נחו, גער בה הנאשם ואמר לה "תשתקי, לכי לישון, אל תעשי רעש". המתלוננת ניגשה להרגיע את הבת, הנאשם מנע מהמתלוננת לעשות כן ואף מנע ממנה להיכנס לחדרה של הבת, גם כאשר הבן התעורר בבכי וטען כי המתלוננת אינה יודעת לחנכם. בהמשך, לאחר שנכנסה המתלוננת לחדר הילדים, אחז הנאשם ברגליה וגרר אותה בכוח והוציאה מהחדר, כדי למנוע ממנה לשוב ולהיכנס לחדר הילדים ומהבת לצאת מהחדר, נעל את דלת חדר הילדים באמצעות מפתח והיכה את המתלוננת בפניה. כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת שריטה מדממת במצחה.

8. מעובדות אישום 7 עולה כי ביום 14.6.14, עת התכוננה המתלוננת לקראת טיסתה לצרפת ואספה מטבעות כסף מסוג יורו, ניסה הנאשם למנוע ממנה לעשות כן ולאחר שהמשיכה באיסוף הכסף היכה הנאשם את המתלוננת בראשה ועל מנת לגרום למתלוננת לחדול מבכיה וכדי שהשכנים לא ישמעו אותה, ניגש למטבח, נטל סכין, ניגש לעברה של המתלוננת, אולם בשלב זה התעוררה הבת, יצאה מהחדר והנאשם החזיר את הסכין למקומה.

9. מעובדות אישום 8 עולה כי ביום 25.12.13, דרש הנאשם מהמתלוננת שתצא מעבודתה מוקדם על מנת לאסוף את הילדים ומשלא יכלה לעשות כן ארגנה סידור עבור הילדים והודיעה לנאשם אודות הדבר. הנאשם יצר קשר עם מקום עבודתה של המתלוננת והודיע כי עליה לצאת מיד ואולם המתלוננת התעכבה בדרכה, מאחר שנסעה באוטובוס ולא במונית כפי שרצה הנאשם ובעקבות זאת נטל הנאשם את מטען הטלפון הנייד של המתלוננת, זרק אותו לעבר פניה, המתלוננת הגנה על פניה באמצעות ידה והמטען פגע בידה והיא נחבלה כתוצאה מכך. המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי מאחר שהתנפח בסיס שתיים מאצבעות ידה הימנית וכן הופיעה על ידה אדמומיות, היא הייתה רגישה למגע וחלה מגבלה בכיפוף האצבעות והיא נזקקה לטיפול אנטיביוטי.

10. מעובדות אישום 9 עולה כי ביום 25.4.13, לאחר לידת בנם כלא הנאשם את המתלוננת, לאחר שאמר לה "את לא יודעת לטפל בילדה... את ממשיכה ככה אני לוקח את הילדה ואטוס מהארץ" ומנע מהמתלוננת להיכנס לחדר השינה, דרש ממנה את הטלפון הנייד שלה ומשסירבה לתת אותו הוא נטל אותו מידיה ושבר אותו. בהמשך היכה הנאשם באגרופו את המתלוננת במקומות שונים בגופה וגרם לה לסימנים כחולים בידיה וברגליה.

11. במסגרת הסדר הטיעון, אישומים 10 ו- 12 נמחקו מכתב האישום המתוקן.

12. מעובדות אישום 11 עולה כי כשנה עובר ליום 9.7.14, לאחר שהמתלוננת ביקשה מהנאשם ששייב לה את הטלפון הנייד שלה, הוא השייב לה שהוא נעל את הטלפון הנייד עם קוד ואמר לה "מה זה משנה? קחי אותו אם את רוצה את משחקת עם החיים שלך".

13. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי יתקבל תסקיר בעניינו של המשיב.

תסקיר שירות מבחן

14. מתסקיר שירות המבחן מיום 4.2.15 עולה כי הנאשם בן 26, יליד צרפת ובעל אזרחות צרפתית, פרוד מאשתו ולבני הזוג שני ילדים בני שנה וחצי ושלוש וחצי. טרם מעצרו התגורר עם אשתו וילדיו ב***** שם למד בישיבה. עוד עולה מהתסקיר כי משפחתו של הנאשם מנהלת אורח חיים נורמטיבי, הוריו מתגוררים בצרפת, אביו מורה בישיבה גבוהה ואמו מורה בבית ספר. בני משפחתו מודעים להליך המשפחתי ומהווים עבורו מערכת תמיכה משמעותית. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי עם לידת הילדים הרגיש כי הקשר עם אשתו הולך ומתרחק והם מתקשים לנהל תקשורת זוגית, הוא חש בדידות, חוסר אונים וייאוש ובמקביל התחיל לצרוך אלכוהול על בסיס יומי אשר העצים את תחושותיו. הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו, חש בושה, אשמה וכישלון. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי מאז מעצרו הפסיק לצרוך אלכוהול, פנה לטיפול במסגרת "קרבה בטוחה", מרכז לטיפול באלימות ומהמרכז נמסר לקצינת המבחן כי הנאשם מפגין רצינות ואחריות בקשר הטיפולי מתוך רצון לרכוש כלים לניהול תקשורת לא אלימה בעתיד. שירות המבחן ביקש לדחות את הדיון כדי לשוחח עם המתלוננת וכן כדי לעקוב אחרי השתלבותו של הנאשם בהליך טיפול והדיון נדחה ליום 4.5.15.

15. מתסקיר שירות המבחן מיום 28.4.15 עולה כי קצינת המבחן נפגשה עם המתלוננת אשר תיארה את מערכת היחסים הזוגית עם הנאשם והקשיים שליוו אותה ואת התנהגותו האלימה כלפיה לאורך שנים וציינה כי התמכרותו לאלכוהול העצימה והחמירה את התנהגותו האלימה כנגדה. המתלוננת מסרה כי היא אינה חוששת מהנאשם אולם הם טרם החליטו באשר לקשר הזוגי ביניהם וכי במהלך הפרידה הנאשם הקפיד על קיום הסדרי הראיה ועל שמירת צו ההרחקה.

16. אשר להליך הטיפול אשר עבר הנאשם, קצינת המבחן מסרה כי הנאשם מתמיד בטיפול ועובר שינוי משמעותי וכי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם פחתה ושירות המבחן ביקש להמשיך ולעקוב אחרי הנאשם והתקדמותו בהליך הטיפול והדיון נדחה ליום 20.7.15.

17. מתסקיר שירות המבחן מיום 19.7.15 עולה כי הנאשם שב ללמוד במהלך שעות היום, נפגש עם ילדיו אחת לשבוע ומקיים קשר טלפוני עם המתלוננת, בעיקר סביב צרכי הילדים ונמצא בהליך גירושין. קצינת המבחן שבה ושוחחה עם המתלוננת אשר תיארה כי היחסים עם הנאשם נסובים סביב צרכי הילדים ומתנהלים על מי מנוחות וכי היא אינה חוששת מפניו ורואה את המאמצים אותם השקיע הנאשם בקשר עם ילדיו.

18. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי הוא מעוניין לקבל אזרחות ישראלית ולהשתלב בשוק העבודה ולפרנס את ילדיו בכבוד והביע את חששו נוכח הרשעתו אשר תקשה על קבלת האזרחות. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם צעיר ובעל דפוסי תקשורת ילדותיים ולא בשלים וחסר כלים לתפקוד בוגר ועצמאי וכי תהליך הטיפול במסגרת "קרבה בטוחה" מסייע לו לרכוש כלים להתמודדות עצמאית ללא צריכת אלכוהול. קצינת המבחן התרשמה כי תהליך הטיפול, הריחוק הממושך מאשתו וילדיו וההליך המשפטי מקטינים את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד ועל כן קצינת המבחן המליצה לאפשר לנאשם להתמיד בתהליך הטיפול השיקומי, לטובתו ולטובת ילדיו והמליצה על הטלת צו מבחן ושל"צ בהיקף 400 שעות. כמו כן קצינת המבחן ביקשה לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו של הנאשם וזאת נוכח העדר עבר פלילי ומתוך רצון לסייע לו לקבל אזרחות ישראלית אשר תאפשר לו השתלבות בשוק

העבודה.

19. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש ביום 20.7.15, החלטתי לדחות את הדין כדי שהנאשם ישלים את הליך הטיפול וכדי שהממונה על עבודות השירות יכין חוות דעת בעניינו וזאת כדי שהתמונה תהיה שלמה לפני בימ"ש בבואו לגזור את הדין, תוך שהודגש כי אין בדבר כדי להעיד על העונש שיוטל על הנאשם בסופו של יום והדין נדחה ליום 21.12.15.

20. מתסקיר שירות המבחן מיום 8.12.15 עולה כי הנאשם השלים שנת טיפול במסגרת "קרבה בטוחה" ומשתף פעולה באופן מלא, מתמיד בהגעתו, נמנע מחזרה לצריכת אלכוהול ומהתנהגות אלימה ומביצוע עבירות נוספות. הנאשם תיאר לפני קצינת המבחן שינוי תפיסתו בהתנהגותו במהלך השנה האחרונה, אשר בא לידי ביטוי במישור הרגשי, המשפחתי, הכלכלי והחברתי, הוא השקיע מאמצים וכוחות לתפקוד תקין בעבודתו ובחיזוק הקשר עם ילדיו ומקפיד על הסדרי ראייה עם הילדים ועובד בשליחויות בחברת הפצה בפתח תקווה. הקשר עם המתלוננת הוא קונקרטי וממוקד סביב צרכי הילדים ותשלום המזונות. קצינת המבחן שבה ושוחחה עם המתלוננת והיא אישרה את הדברים והוסיפה כי היא אינה חוששת מפני הנאשם.

21. קצינת המבחן המליצה על הטלת צו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך הנאשם את השתלבותו במסגרת הטיפולית וכי יוטל עליו של"צ בהיקף של 400 שעות במסגרת עזר מציון.

22. מחוות דעת ממונה מיום 10.12.15 עולה כי הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות במרכז הרפואי מעיני הישועה בבני ברק.

טיעוני הצדדים

23. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות אשר ביצע הנאשם, את הסבל וההשפלה שעברה המתלוננת כתוצאה ממעשיו, את העובדה שהעבירות בוצעו לאורך זמן ממושך ובאכזריות, הן כלפי המתלוננת והן כלפי בתו הקטינה. הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות הם הגנה על גופו וחירותו של הפרט אשר מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בעבירות אלימות במשפחה. ב"כ המאשימה עתרה למתחם כולל אחד שנע בין שלוש לשש שנות מאסר וביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם ומאסר על תנאי.

24. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולא טען בשאלת ביטול ההרשעה. ב"כ הנאשם הדגיש שהוא אינו מקל ראש במעשיו של הנאשם אך לא ניתן להתעלם מכך שמדובר במעידתו היחידה בפלילים, נחקר על כל האירועים באותו מועד ואין מדובר באדם שנחקר, הוזהר וחזר לסורו ועל כן יש לראות את האירועים כמסכת אחת. הנאשם שהה במעצר במשך שבוע וחצי ובהמשך היה במשך כחמישה חודשים במעצר בית מלא ובמשך שנה נוספת שהה בתנאים מגבילים. הנאשם לא הפר את התנאים ולא עשה כל מעשה העלול להצביע על מסוכנות עתידית. כבר בשלב החקירה הנאשם לקח אחריות למעשיו ואמר שהוא זקוק לטיפול ולא עשה זאת מן השפה אל החוץ אלא מיד

עם שחרורו פנה באופן עצמאי לטיפול. הנאשם לקח אחריות למעשיו אף בבית המשפט, חסך מזמנו של בית המשפט ועוגמת נפש מהמתלוננת. בני הזוג נמצאים בהליך גירושין ולא ברור אם ימשיכו יחדיו או יפרדו. במשך ההליכים הורחבו הסדרי הראיה ולמרות ההקלה בתנאים והקושי בריחוק מילדיו, הנאשם לא הפר את התנאים. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ולו היו יודעים על הקושי בין בני הזוג היו מטפלים בהם מיד עוד קודם לכן. ב"כ הנאשם ביקש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש של "צ ומבחן שכן עצם הרשעתו פוגעת בעתידו ובאפשרותו לקבל אזרחות ישראלית. עוד הוסיף כי שליחת הנאשם למאסר עלולה לפגוע בפרנסתו ופרנסת ילדיו.

25. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה גמורה וצער רב על המעשים, הנאשם בכה בעת שדיבר ותיאר כיצד פנה מיוזמתו לטיפול ומסר כי הוא חש שינוי עצום שהתחולל בקרבו והוא הבטיח כי הדברים לא יחזרו, אודות לטיפול אשר שינה את דפוסי התנהגותו. עוד הוסיף הנאשם כי הוא קיבל תמיכה מלאה מבני משפחתו והוא אינו רוצה לאכזבם וההליך המשפטי בו היה נתון הרתיע אותו והוא שילם מחיר כבד, הן במישור האישי הן במישור החברתי והן במישור הכלכלי. הנאשם ביקש לסיים תקופה קשה זו בחייו ולהתחיל בתקופה חדשה.

26. במסגרת הטיעונים לעונש העיד אביו של הנאשם, המשמש כרב עיר בצרפת ומייעץ לזוגות, ובקול חנוק מבכי מסר כי לא ידע על שקרה בין הנאשם לאשתו ולו היו יודעים היו נכנסים לעובי הקורה ומונעים את המצב בו נתון הנאשם היום ומסר כי הוא ואשתו עוסקים בחינוך ועזרו לזוגות רבים והוא בקשר הדוק עם הנאשם ואין יום שעובר והוא לא מתחרט על מעשיו ולוקח עליהם אחריות. הוא חש שהטיפול עזר לו מאוד וביקש מבימ"ש להקל עמו ולתת לו הזדמנות לשקם את חייו.

27. עוד העידה במסגרת הטיעונים לעונש אחותו של הנאשם, יהודית, שבביתה שהה הנאשם במסגרת מעצר הבית, כי הנאשם היה נתון במצוקה ואף אחד מבני המשפחה לא ידע על כך ולכן הדברים הובילו לאירועים בכתב האישום. בעת הליך המעצר והדין המשפטי הבחינה בחרטה ורצון גדול לשקם את עצמו תוך לקיחת אחריות מלאה וביקשה להתחשב בכך.

28. עוד העידה במסגרת הטיעונים לעונש אחותו של הנאשם, רותי, אשר בביתה היו מתקיימים הסדרי הראיה עם ילדיו והיא מסרה כי הבחינה בקושי של ילדיו לראות את אביהם במשך שעותיים בשבוע ולמרות קשיים אלה הנאשם מהרגע הראשון שם את מאמציו בהליך השיקום וכי יש לו רק תקווה אחת לשקם את חייו ולאסוף את השברים.

מתחם העונש ההולם

29. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע תחילה, האם עסקינן באירוע אחד או במספר אירועים. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה והדעות חלוקות ביחס לשאלה זו. גישה אחת היא גישתם של כב' השופטת ברק-ארז וכב' השופט פוגלמן בע"פ 4913/10 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (מיום 29.10.2014) (להלן: "**ע"פ ג'אבר**") לפיה ניתן לטעון כי כל העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת כתב האישום מהוות אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת. גישה שניה היא גישתם של כב' השופט דנציגר בע"פ ג'אבר וגישתו של כב' השופט ג'ובראן

בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 27.8.2014) לפיה אף שמדובר בעבירות שבוצעו על רקע מסכת נסיבות משותפת, משניתן להפריד בין המעשים יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאירועים.

30. "מבחן הקשר ההדוק" אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15) ורע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15)) ואף לאחרונה בע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (מיום 3/9/15), שם קבע כב' השופט סולברג בפסקה 22 מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק.

"כדילעמודעלעווצמתהקשרשביןעבירותשומהעלבייתהמשפטלעמודעלנסיבותיהועובדותיותשלה ענייןשלפניו, ולבחוןאםישבהןכדילהצביעעלךשרהדוקביןעבירות.נסיבותעובדותיותאלהמהוות "מבחניעזר"לקביעתעוצמתהקשר.במסגרתזוניתןלבחון,למשל,האםביצועןשלעבירותמאופיין בתכנון; האםניתןלהצביעעלשיטתיותבביצועהעבירות;האםהעבירותהתרחשוּבסמיכותשלזמןאומקום;האםביצועהשלעבירהאחתנועדלאפשראתביצועהשלעבירהאחרתאואתההימלטותלאחרביצוע עה,וכיוצאבאלונסיבותעובדותיות.קיומהשלנסיבהאחתאויותרמנסיבותאלו(ואיןזרשימהסגורה) עשוילהיעידעלקשרהדוקביןעבירותהשונות,המלמדכביאירועאחדעסקין.בבחינתהנסיבותהעו בדתיות,מןההכרחלבייתהמשפטלהעמידלנגדעיניואתהשאלההאםהשקפהעלעבירותכעלכמהא ירועיםתהאמלאכותית,באופןשיגרעממהותהענייןבכללותו,אושלאישקףאתסיפורהמעשהכהווי תו."

31. מצאתי כי במקרה שלפני, היות שמדובר ברצף אירועים שהתרחשו בעקבות ויכוחים בין הנאשם לבין המתלוננת, בבית המשפחה, בשיטתיות כחלק מסדרה של אירועי אלימות שנקט הנאשם נגדה וכנגד בתו הקטינה במשך כשנה, יש לראות בעבירות שביצע הנאשם אירוע אחד. לפיכך, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

32. בהתאם לסעיף לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

33. עבירות התקיפה, תכליתן הגנה על הערך של שלמות גופו של אדם. ערך זה הוא מהחשובים במארג הערכים החברתי. מעבר להגנה על שלמות גופו של אדם ככלל, ראה המחוקק את עבירות האלימות במשפחה בחומרה יתרה וקבע כפל עונש בשל נסיבה זו, והציב לצד עבירה לפי סעיף 382(ג) עונש מקסימלי של 6 שנות מאסר ולצד עבירה לפי סעיף 382(ב) עונש של ארבע שנות מאסר.

34. בית המשפט העליון קבע כי יש להילחם בתופעת אלימות במשפחה, וזאת באמצעות מדיניות ענישה מחמירה. הלכה זו שבה ונקבעה בע"פ 9192/11 מיום 19/04/12, מפי כב' השופט ג'ובראן אשר שב וציטט את האמור בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי..."

35. במקרה זה הפגיעה במתלוננת ובילדיו של הנאשם אינה קלה, שכן היא אירעה לאורך תקופה ממושכת והיא באה לידי ביטוי בעיקר במישור הנפשי, שכן המשפחה כולה הייתה חשופה מידי כמה ימים למסכת אלימות, השפלות והצקות של הנאשם. מכתב האישום עולה כי מעשים פעוטים של הילדים או ויכוחים על דברים של מה בכך, הובילו לפרצי אלימות לא פשוטים ולכליאת המתלוננת.

36. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, מחד, נוכח ריבוי העבירות, כליאת המתלוננת מספר פעמים, ומאחר שהעבירות נעברו לנגד עיני ילדיו הקטינים, וכן מאחר שהנאשם אף תקף את בתו בת השלוש, ובהתחשב בכך שהנאשם איים על המתלוננת ברצח מספר פעמים כולל באמצעות סכין, ולא היסס לתקוף אותה אף בסמוך ללידת בנם, מאידך ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, יצוין כי הנאשם ביצע את העבירות ללא תכנון מוקדם, ללא שימוש בנשק קר, מלבד האמור באישום 7, ילדתו לא נזקקה לטיפול רפואי בשל מעשיו והחבלות לא היו במדרג גבוה, ועל כן, אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה בינונית-נמוכה.

37. כאשר אני שוקלת את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, את הערך החברתי המוגן, את מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נסיבות אלה הוא בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר.

חריגה ממתחם העונש ההולם

38. המחוקק קבע בסעיף 40ד' לחוק העונשין, כי גם במקרה בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתירה, אם הנאשם השתקם, או שיש סיכוי של ממש שישתקם, בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול בית המשפט לקבוע כי העונש שיוטל על הנאשם יחרוג ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום.

39. אני סבורה כי הליך השיקום אשר עבר הנאשם במסגרת ההליך שלפניי נכנס בגדר חריג זה, שכן, הנאשם לראשונה בחייו, רכש כלים להתמודדות עצמאית ללא צריכת אלכוהול. קצינת המבחן התרשמה כי תהליך הטיפול, הריחוק הממושך מאשתו וילדיו וההליך המשפטי מקטינים את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד ועל כן קצינת המבחן המליצה לאפשר לנאשם להתמיד בתהליך הטיפול השיקומי. הנאשם הוכיח כי הוא לא חזר לבצע עבירות נוספות ולא צרך אלכוהול מזה כשנה וחצי, ולמרות קשיים רבים שעמדו בפניו

הוא התמיד בדרך השיקום, עבר טיפול משמעותי, שמר על קשר עם ילדיו, ולא הפר את תנאי השחרור בערובה. הנאשם שיקם את הקשר עם משפחתו והוא מקדיש את כוחותיו לעבור שינוי פנימי ולעבוד ולפרנס את בני משפחתו. גם המתלוננת הביע את עמדתה מספר פעמים לפני קצינת המבחן כי היא אינה חוששת מהנאשם וכי קיימים ביניהם יחסים קורקטיים בקשר להסדרי הראיה והמזונות. הנאשם ובני משפחתו אף הם העידו על השינוי העמוק אשר עבר במסגרת הליך זה.

40. לכך מצטרפים נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו הצעיר, העובדה כי זו מעורבותו הראשונה בפלילים, וכי הוא לקח אחריות מלאה למעשיו עוד בשלב החקירה והביע חרטה על מעשיו. עוד שקלתי את העובדה כי הנאשם שהה במעצר במשך שבוע וחצי ושהה בתנאים מגבילים למשך חודשים ארוכים.

41. במקרה זה החלטתי להטיל על הנאשם מטעמי שיקום עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, וזאת נוכח כבדת הדרך המשמעותית אותה עבר הנאשם ושליחתו למאסר תשיג לאחור הליך זה. יחד עם זאת, בהתחשב בכך שמדובר באירוע חמור שפגע באופן משמעותי במתלוננת ובילדותו, החלטתי שלא להיעתר להמלצת שירות המבחן במלואה, אלא להתחשב בהמלצה זו ולהסתפק בעונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות.

42. אכן, עונש זה עלול לפגוע בשגרת חייו של הנאשם, אולם, אין מדובר בפגיעה שהיא חריגה מכל מקרה אחר בו מוטל עונש של מאסר בעבודות שירות, ושירות המבחן יוכל לשלב אותו בטיפול לאחר שעות ריצוי עבודות השירות. לכן בהתחשב בחומרת המעשים מחד, ומאידך, בהתחשב בהליך השיקומי אשר עבר הנאשם, אני מוצאת כי עונש זה הוא המתאים.

43. יצוין בהקשר זה, כפי שנפסק ברע"פ 2258/13 אליהו מאירוב נ' מדינת ישראל (ניתן 30.4.13) בפסקה 13 לפסק הדין, "**כי על אף חשיבות המלצותיו של שירות המבחן, גזירת הדין נעשית בידי הערכאה השיפוטית ומכאן שעמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם - לעיתים יאמץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין ונסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצת שירות המבחן**".

44. לפיכך אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים :

א. 6 חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם בעבודות שירות במרכז הרפואי מעיני הישועה בבני ברק, החל מיום 11.2.16. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי עבודות השירות, הוא עלול לרצות עונש של מאסר ממש.

ב. 8 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור

עמוד 8

בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

- ג. 4 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור
בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות מסוג עוון, או כליאת שווא.
ד. פיצוי למתלוננת בסך ₪5,000. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים
שווים ורצופים, החל מיום 1.1.16.
ה. צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא
אחר הצו, ידון עונשו מחדש.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכור ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ו, 21 דצמבר 2015 הצדדים והנאשם.